

Visoki predstavnik stavio van snage Zaključke Narodne skupštine Republike Srpske od 14. maja 2009. godine

Narodna skupština Republike Srpske je 14. maja 2009. godine usvojila Zaključke u vezi sa «Informacijom o efektima prenosa ustavnih ovlašćenja s Republike Srpske na institucije Bosne i Hercegovine». Njihovim objavljivanjem u Službenom glasniku, 15. juna 2009. godine, ovi zaključci su stupili na snagu 16. juna 2009. godine.

Kao konačni autoritet za tumačenje civilnih aspekata Dejtonskog mirovnog sporazuma, visoki predstavnik je nakon detaljne pravne procjene zaključio da usvojeni zaključci većinom nisu u skladu s Dejtonskim sporazumom. Visoki predstavnik također podsjeća na stav institucija i zemalja članica Evropske unije o zaključcima Narodne skupštine Republike Srpske. Provedbom zaključaka bila bi ugrožena podjela nadležnosti između države i entiteta, pokušalo bi se Narodnoj skupštini Republike Srpske dati pravo veta u odlučivanju o pitanjima na nivou države, podrivale bi se konačne i obavezujuće odluke Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – dejtonske institucije, i odredilo bi se da su ovlaštenja visokog predstavnika neustavna. Zbog toga je visoki predstavnik odlučio da upotrijebi svoje ovlasti i stavi van snage Zaključke Narodne skupštine Republike Srpske.

Odgovarajuće rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda, usvojene prema Poglavlju VII Povelje Ujedinjenih naroda, jasno kažu da je prema Aneksu 10 Mirovnog sporazuma visoki

predstavnik konačni autoritet u pogledu tumačenja civilnih aspekata implementacije Mirovnog sporazuma i da u slučaju spora može dati svoje tumačenje i preporuke, kao i donijeti obavezujuće odluke, kada to smatra potrebnim. Ovaj stav je elaboriralo i Vijeće za implementaciju mira na svojoj sjednici u Bonnu, 9. i 10. decembra 1997. godine, te su ga potvrdile sve rezolucije Vijeća sigurnosti UN-a o Bosni i Hercegovini, uključujući posljednju Rezoluciju, br. 1845, usvojenu 20. novembra 2008. godine.

Ovom [odlukom](#) visoki predstavnik ne dovodi u pitanje pravo svakog od entiteta, konstitutivnih naroda ili Ostalih koji žive u Bosni i Hercegovini da definiraju ili štite svoje interese.

«Političke stranke, politički predstavnici, druge institucije kao i pojedinci, naravno imaju pravo da iznose svoje mišljenje i zaštite svoj dignitet te – duboko sam uvjeren – moraju osigurati da se to učini na primjeren način.

U budućnosti će biti potrebno i korisno razgovarati i jasno artikulirati želje i strahove svih građana i konstitutivnih naroda, putem okupljanja onih čiji se glas također mora čuti, kao što su predstavnici nevladinih organizacija, interesne grupe i druga udruženja.

Dijalog mora biti konstruktivan i pozitivan kako bi se došlo do zajedničke vizije za budućnost zemlje i njenog ustavnog okvira», rekao je visoki predstavnik Valentin Inzko.

Stavljanjem van snage, odnosno anulacijom, Zaključaka Narodne skupštine Republike Srpske i vraćanjem situacije, u pravnom smislu, na stanje od 13. maja 2009.godine, prije usvajanja Zaključaka («Restitutio in integrum»), visoki predstavnik je osigurao jasnu pravnu situaciju i kreirao atmosferu za konstruktivni dijalog između predstavnika svih naroda. To bi moglo uključivati i mogućnost da domaće institucije, uključujući i Ustavni sud, budu konsultirane u vezi s ovim

pitanjima.

«Istovremeno, političkim liderima u Bosni i Hercegovini pružam priliku da se fokusiraju na prioritete evropske budućnosti ove zemlje i da ostvare ciljeve koje je definiralo Vijeće za implementaciju mira. Uspješna politika znači kreiranje situacije od koje svi imaju korist. To se ne može postići putem isključivih zahtjeva i politike nultog zbira u kojoj neko uvijek mora izgubiti.

Bosna i Hercegovina mora ići ukorak s ostatkom regiona, gdje zemlje ostvaruju napredak na osnovu vlastitih uspjeha. Evropska unija je i dalje opredijeljena za Bosnu i Hercegovinu i njenu evropsku perspektivu», zaključio je Valentin Inzko.